

החומה האמיתית

ב אחד המפגשים הישראליים עם עמך החוק הסובייטי אוראר שווארנרזה, כי קש השר הישראלי שברה"מ הפעיל את השי פעתה על סוריה כדי שזו תגלה יתר הבנה לעמדותיה של ישראל. שווארנרזה, מסביר פנים ונזה לבריות השיב בחיך רחב ובגילוי לב לבר-שיחו הישראלי: איך אתה רוצה שנפי עיל על הסורים את השפעתנו בעניינכם, כאשר בקושי הם שומעים לנו כשהמדובר בעניינינו?

אין זה אומר שברה"מ עומדת להינתק מכ נות חסותה במזרח-התיכון ושאספקת הנשק הסובייטי ההדוי לסוריה תיפסק. אבל חוסר העניין של מוסקוה בסכסוך המזרח-תיכוני הולך וגדל ככל שהבעיות הפנימיות של הקר מלין מחמירות. את שווארנרזה מעניינת סוריה יה קקליפת השום — לאור מה שמתרחש בגבול ביתו — כאשר ברה"מ מלאת חרדה

אך התהליך הזה הוא כמובן עמוק הרבה יותר. מאז התברר לכל שהגמר הסובייטי עשוי מנייר וסכנתו למזרח התיכון פחתה כמו בחלקי עולם אחרים, התערער יסוד-אסטרטגי חיוני בכסיס שיתוף הפעולה בין וואשינגטון לירושלים. ישראל מילאה תפקיד חיוני בכלימת הי התפשטות הסובייטית במזרח התיכון במשך שנות דור. כפועל יוצא במלחמתה על קיומה, עשתה לכן ישראל שירות היסטורי לארה"ב ושלמה בדמה מעל ומעבר לכל הסיוע האי מריקאי שקיבלה.

אולם מאז התמוטטה האימפריה הקומוניסית שית שוב אין ישראל נכס אסטרטגי לארה"ב. הכושי עשה את שלו — הכושי יכול ללכת. מה שקרה לישראל בשנות ה-60 עם צרפת של דה-גול שהשליכה אותה לכלבים ערב לחמת ששת הימים, לאחר "הברית" פריז

אורי דן במיזרח-ברלין, קיץ 1961 בימים בהם הוקמה החומה. שמחתי

ירושלים, כשצרפת נלחמה באלג'יריה — מתרחש כבר עתה עם ארה"ב, במהדורה חמור רה פי כמה.

מהשינויים ההיסטוריים הנוכחיים ישראל יכולה רק להיזקק בעתיד הנראה לעין, בשעה שאין אחד בירושלים שקם מיד לצמצם את הנוזם העלול להיות בלתי-הפיך.

משקלן של מדינות ערב הולך ועולה בוואי שינגטון, כמו במדינות מערב אירופה ויפאן. לא רק כשוק אדיר, אלא כמקור לנפט שהי עולם המתפתח התעשייתי, יהיה זקוק לו יותר מאל-פעם. באופן ברור מנסה ארה"ב להפוך בשלב זה את מצרים למעוז הערבי האסטרטגי שלה במזרח. הריצה הירושלמית להפוך את קהיר למושב "שיחות השלום" בין ישראלים לפלשתינאים, רק משחקת לתוך מלכודת זאת.

לכן, השמחה הישראלית על נפילת חומת ברלין היא מוקדמת מדי, אם נתונים את ההשלכות של רעידת הארמה המדינית-ערב למית, על ישראל.

משמעות איחוד גרמניה

ה הריסת חומת ברלין היא יותר דמיוני גית מהדמיון. באותם הימים, כשהניחו את יסודותיה, בקיץ 1961, הייתי בברלין ושי מחתי, כיהורי, כישראלי על שהיא קמה באי רץ שפטו את ארולף אייכמן, שעורר מחדש את זוועות הנאצים ביהודים. לכן נרגעתי שברה"מ סגרה על ברלין ומזרח גרמניה כדי להבטיח את חלוקת המדינה, שלא רק הביאה את ארולף היטלר לעולם, אלא מילאה בטיורף של ציות את תכניתו למלחמה ולהשמדה.

כל-יך שמחתי עד שהסתגנתי בעד המשי מרות המזרח גרמניים למזרח ברלין כדי לר- אות כמו עיני ולצלם את פרצופיהם של המד רח גרמנים נאנקים תחת החיילים השטנקים

הסובייטיים. בסוף אותו היום עצר אותי איש המשטרה החשאית הגרמנית בשערי בית הי ממשלה במזרח ברלין. רק לאחר כמה שעות שהייה בחדר סגור, עד שבדק מסמכי, שיחרר אותי. נהייתי לחוזר למערב ברלין, מתוך ידיעה שהגרמנים מאחורי נתונים תחת מגף של ברגל.

ברור הזה, בעוד שישה מיליון הקורבנות מועלים לפנינו, מוטב שניזכר מה משמעות הריסת חומת ברלין לגבינו, כיהודים. מוטב שנהרהר איוה תוצאות עלולות לנבוע, בעוד דור או שניים, מהתהליך הבלתי נמנע של איחודה מחדש של גרמניה. של חזרת פרוסיה לחיקה של מערב גרמניה. של גרמניה החור ורת לעצמה.

הנחמה הגדולה היא בכך שאירופה המעי רבית כולה משקשקת וחיבת להערך לאור ההתעוררות הגרמנית. ואילו ברה"מ ופולניה שסיפחו לעצמן שטחים מגרמניה חייבות להערך אף הן. כאשר לארה"ב אין כנראה כמעט דרך אחרת אלא לסייע לברה"מ כל- כלית — גם כמשקל נגד לענק (המערב) גרי מני הכלכלי שצילו באירופה יילך ויתעצם.

היסטוריה ברבים

ל כן כל פילוסופי-הטרקלינים בישראל ובחול המתהדרים עתה ביוכוחים על "קץ היסטוריה", המאמר שחיבר פקיד אמרי-

חיים בתחילת ההיסטוריה של הסכסוך בינינו לבנינו. הם לא השתנו מבחינת גישתם לאור מית והלאומנית — והמו"מ היחודי שהפליש תינאים מוכנים לנהל עם ישראל הוא על תנאי חיסולה. בענין זה, ככל שהחומה בברלין ובעולם נהרסת בין שני הגושים, כך מגביהים הפלשתינאים והערבים כולם את חומת האי בה בינם לבין ישראל. החומה האמיתית.

באותו זמן, המערך שהתקרב ברעותיו לר"ץ ולמפ"ם שבוי בסיסמות האתמול. סוצי יאליים (הסתדרות) ואחות עמים (עם הפלש תינאים). סיסמנת שפשטו את הרגל בנית- הספר של השמאל הישראלי. אפילו בברה"מ קמים עמים שונים על מוסקוה ורוצים להיני תק ממנה, אפילו בכח.

רק בלבול יוצרות זה יכול היה להביא את גרשום שוקן מ"הארץ", להזהיר בטלוויזיה, ובצדק, מפני איחודה מחדש של גרמניה, וב" מקביל, עיתונו הוא שופר מרכזי למען כניעה לאש"ף ולפלשתינאים. ברוצחים הגרמנים לשעבר אין הוא רוצה להאמין, ובמפקדת הי רוצחים הפלשתינאים של היום יש ב"הארץ" המוכנים להטיל ייבם.

הנלת חומת האיבה

ע בור ישראל זוהי לא סאלה של קץ ההיסטוריה — אלא של קץ ישראל,

מיזרח ברלין, 1961 — כך זה התחיל הילדים מאתמול — מאסו במופי הדיכוי

שואייביה מחפשים להביא עליה, תוך ניצול התמורות הבלתי-הפיכות בעולם.

לכן ההערכות למנוע זאת, היא חיונית ומיידית, לאחר הערכת-מצב לאומית מחד דשת שביסודה שני עקרונות. הצורך לקבל החלטות עצמאיות לחלוטין, מנותקות מאיזה שהוא שיקול זר, תוך גיוס כל הכוחות הפניי מיים וההיצוניים כדי לסכל מצור עולמי מכי וונים ומסוגים שונים. ברוב של 1948 אבל בכלים שיש בידנינו ב-1990.

ורם העולים המתגבר מברה"מ הוא רק פתח אחד לתקווה ולאופטימיות במאבק העי נקים הצפוי לנו. אילו, למשל, ניתן היה לכוון חלק מהם לפיורה ולשמרון — סכנת הקמת המדינה הפלשתינאית, שעלולה להביא לקץ ישראל, היתה פוחתת.

רק ההתעקשות הישראלית על עקרונות הביאה לישראל הישגים, והווייתורים הביאו רק למישגים.

ההתעקשות מול מצרים — הביאה את השלום עימם. העמידה מול ברה"מ — הביאה בסופו של דבר את מוסקוה לירושלים. העי מידה מול אתיופיה — החזירה אותה לישי ראל.

אם אין אנו רוצים שחומת האיבה תקרוס עלינו אלא שנפיל אותה כבוא היום כמאמץ משותף עם בנאיה הנוכחיים, מוטב שלא נבדי בז יותר אי רגע